

ביאור בדרך אפשר

האצליות הררי בינו שגם עולם הבריאה כפי שהוא במקבילות ⁴⁵
קיעilioי גם בדוגמאות היכי גבירות והכי נעלמות שלו הוא בבחינת ישות ⁴⁶
 לפחות ביחס לעולם האצליות). **לא** שיק שם אמיתית הענן ⁴⁷
דשלמות היראה, שהרי, כאמור לעיל, שלמותו היראה של "יראה"
 בתחום אפרות רך כביש התגלות ⁴⁸
 אלוקית נעלמת בבחינה ואייה ⁴⁹
בירידת הנשמות לביראה ⁵⁰
יצירה-עשיה איןן נקראות ⁵¹
בשם בנות ירושלים. ⁵²
 וליתר ביאור, מוסף ומברא בפרטיות ⁵³
 יותר את מהות ההבדל בין עולם ⁵⁴
 האצליות לעולמות בריאה-יצירה- ⁵⁵
 עיטה שלמטה מאצליות: ⁵⁶
ידענו ביה, פיריע שבעין ⁵⁷
אצליות לביראה יש מסך ⁵⁸
ופרסא כעין וילון מסתר (כתוגום ⁵⁹
 ואנקולוס על "פרוכת" – "פרסה") ⁶⁰
 המציגים ומסתר את האור הנעלם ⁶¹
 המאייר באצליות שלא ירד למטה ⁶²
 מאצליות, **ושם** אחריו עולם האצליות ⁶³
 ולפני עולם הבריאה **מסתים** ⁶⁴
 מסתימת ההארה של אור הקו ⁶⁵
הנמשך מאור אין-סוף, ⁶⁶
ומאייר בכל עולם האצליות, ⁶⁷
 מהדרוגה הכי גבורה שבו עד הדרגה ⁶⁸
 היכי נוכחה שבו **ואינו מאור** ⁶⁹
בבראה, מפנוי הפרסא ⁷⁰
המפסקת בין אצליות לבראה ⁷¹
 ומסתרה על אור הקו, וממה ⁷²
שמאייר ונמשך מאצליות לבראה ⁷³
דרך הפרסא למורות ההפסק ⁷⁴
 והסתורו **ברי זה רק בבחינת** ⁷⁵
הארה דהארה, ככלומר הארה ⁷⁶
 מהארה עצמה, אור מועט ומצומצם ⁷⁷
 בלבד, **שהיא הארץ נבדלת** ⁷⁸
 נפרדת **לגביה עצם הארץ ואלו** ⁷⁹
 עצם האור של עולם האצליות לא יורד ⁸⁰
 ונמשך לבראה, ומכל זה מובן שכן ⁸¹
 ההבדל בין אצליות לבראה הוא הבדל מאר מהותי. ⁸²
 על האמור לעיל שהבדל בין אצליות לבראה מהתבטה בכם שעולם האצליות ⁸³
 הוא סיום הארץ "אור הקו", נשאלת השאלה: ⁸⁴
ואף שמבואר ב'אגרת הקדש' ³⁷ האמורה, בספר התניא, **שהארת** ⁸⁵
הקו שהייתה מאיר בכלים דעתך ספירות דמלבות, בקע ⁸⁶
הפרסא עפלה וכשם שהארות של עולם האצליות עצמו בוקעים דרכ ⁸⁷

ביאור בדרך אפשר

1 האלקי שהוא תוכן הספרה) וכלי ("חציר") וההגדרה של האור בצורה
 2 מסוימת ומוגדרת (וה'מקום' (הרוחני, כמובן) של הנשמות בספרית המלכות
 3 הוא בבחינת פגימות הכלים וכאשר הנשמה היא במצב של "עיבור", או היא
 4 בספרית המלכות בה הנשמה נמצאת בבחינת התאחדות ממש כמו
דבר אחד, על דרך "עובד יודר" ⁵
 5 אמרו. **ומם אוכל ממה שאמרו** ⁶
אוכלת, הינו, בבחינת הארץ ⁷
בקו האור האלקי המצויץ כמו קו ⁸
בעשר ספירות דאצליות, מאירה גם ב眚מה, ⁹
וחוט דק המאיר לאחר צמוץ האור ¹⁰
האינו-סמי הבלתי מוגבל שמאירה ¹¹
בעשר ספירות דאצליות, הינו שנעשה בבחינת בריאה בפנוי ¹²
מאירה גם ב眚מה, ¹³ שמאחדת עצמה בבחינת מהות ומצוות דבר, וכבר יצא להגמיה עם הספרות, **כמו תולד שנבדל** ¹⁴
ונפרדה מבחן מלכות, **כיוון שהיא** ¹⁵
גיוון גם כן מאותו הדבר ¹⁶
והאגילוי וכל זה הוא עין ה"עיבור" ¹⁷
שבנשותו. וילית הנשמות. ¹⁸
לאחרו לית הנשמות הרי הן עדין בעולם ¹⁹
שנעשית הנשמה בבחינת האצליות ממש, ונקראות בנות ירושלים, ²⁰
בריאה בפיגיע-עצמה בבחינת ²¹
מהות ומצוות דבר עם גדי ²²
מציאות שלה (כמובאρ בחסידות) ²³
שהנשמה היא חלק אלקה ממול משם ²⁴
אבל לאחר שנולדה היא נחשבה ²⁵
ונברא"). וכך בבחינת הנשות ²⁶
מבחן מלכות שכיה היתה ²⁷
מאותה בעת ה"עיבור". כמו תולד ²⁸
שנבдал ממש, וכמו שכתוב ²⁹
ב'אגרת הקדש' ³⁶ שבספר
 התניא, לגבי הנשות אפילו בעזה ³⁰
באצליות ש"אין אלוקות ממש לברא ³¹
יש מן (³² רינו שניין בבחינת "ברוא") ³³
אלא בבחינת "נברא" שכך יצאו ³⁴
ונפרדו מהכלים דעתך ³⁵
ספירות שבhem מאיר הקו ³⁶
מאור אין-סוף ברוך-הוא. ³⁷
אף מצד שני, למורות שהנשות הן ³⁸
 בגדר "נברא" ומצוות בפני עצמן, ³⁹
מכל-מקום גם לאחרו לית הנשות הרי הן עדין בעולם ⁴⁰
האצליות ממש, ונקראות בנות ירושלים, ⁴¹
שיש בchan בבחינת ⁴²
שלמות בריאה. ⁴³
אם גם פאשר הנשות יזרודת מאצליות לביראה-יצירה- ⁴⁴
עשיה, ⁴⁵ שהם עלמות עם גiley אלוקות בדרוגה יותר נוכה מאשר בעולם
 האצליות, ואין בהם גiley המהות באופן של ראיית אלוקות כמו בעולם